

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

1687

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ເລກທີ...../ກຊສ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ..7..ໄມສາ..2021.

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

- ອີງຕາມ ໜວດ 2 ແລະ 3 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ໜັງສືຢັ້ງຢືນຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານກົດໝາຍຂອງກົມນິຕິກຳ ສະບັບເລກທີ 147/ກຊສ.ກນກ, ລົງວັນທີ 16 ມີນາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ສະບັບເລກທີ 0494/ກຊສ.ກຄມ, ລົງວັນທີ 18 ມີນາ 2021.

ລັດຖະມົນຕີ ຕົກລົງ:

ໜວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂມົນລະພິດ, ການຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ, ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນ, ກຳນົດເຂດອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານມົນລະພິດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຈຳກັດຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກມົນລະພິດທາງອາກາດ, ດິນ, ນໍ້າ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ແນໃສ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນ ແລະ ລະບົບນິເວດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແມ່ນ ການສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີ, ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງອາກາດ, ດິນ, ນໍ້າ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ຊຶ່ງມົນລະພິດດັ່ງກ່າວຕົ້ນຕໍແມ່ນເກີດຈາກເຄມີເປັນພິດ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ປົນເປື້ອນ ຫຼື ເຈືອປົນຢູ່ໃນອາກາດ, ດິນ, ນໍ້າ ບໍ່ໃຫ້ເກີນຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

1. ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ໝາຍເຖິງ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກ ໄຟໄໝ້ປ່າ, ພູເຂົາໄຟລະເບີດ, ຝຸ່ນລະອອງຈາກລົມ ຫຼື ພະຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟນໍ້າຖ້ວມ, ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ;

2. ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ໝາຍເຖິງ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ບໍ່ແຮ່, ອຸດສາຫະກຳ, ສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການເຜົາຂີ້ເຫຍື້ອ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ພາຫະນະ;

3. ເຂດສຸກເສີນດ້ານມົນລະພິດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີເຄມີເປັນພິດປົນເປື້ອນ ຫຼື ຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນເກີນຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມເສື່ອມໂຊມ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອື່ນ ແລະ ລະບົບນິເວດ;

4. ເຂດອັນຕະລາຍດ້ານມົນລະພິດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີເຄມີເປັນພິດປົນເປື້ອນ ຫຼື ຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນເກີນຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ສິ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອື່ນ ແລະ ລະບົບນິເວດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້;

5. ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ ໝາຍເຖິງ ການວາງມາດຕະການປ້ອງກັນຜົນກະທົບ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ເພື່ອຮັບປະກັນຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນ;

6. ນໍ້າມັນສະອາດ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າມັນທີ່ບໍ່ປົນເປື້ອນ ຫຼື ເຈືອປົນໂລຫະໜັກໜ້ອຍ, ຄວາມເປັນດ່າງຕໍ່າ ແລະ ກັນຕອງໄດ້ຕາມມາດຕະຖານສາກົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ການສຳຫຼວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ, ການສ້າງແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ການນຳເຂົ້າສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ເຄມີອັນຕະລາຍ

ມາດຕາ 5 ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ ແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ

ການສຳຫຼວດມົນລະພິດ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນໍ້າ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ເປັນຕົ້ນ ປະລິມານການນຳໃຊ້ເຄມີເປັນພິດ, ປະລິມານສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ, ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ໄພທຳມະຊາດ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການປະເມີນສະພາບມົນລະພິດ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນລະພິດ.

ການຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ ແມ່ນ ການສັງລວມຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນໍ້າ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ເພື່ອສ້າງແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ວາງມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂມົນລະພິດ.

ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຫ້ອງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນໍ້າ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ເປັນຕົ້ນ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກທຸລະກິດຄອບຄົວ, ປະລິມານການນຳໃຊ້ເຄມີເປັນພິດຈາກກິດຈະການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ຂະໜາດນ້ອຍ, ຫັດຖະກຳ, ປະລິມານສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເມືອງ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ເປັນຕົ້ນ ມົນລະພິດທີ່ເກີດ ຈາກການນຳໃຊ້ເຄມີເປັນພິດຈາກກິດຈະການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ຂະໜາດກາງ ແລະ ໃຫຍ່, ອຸດ ສາຫະກຳ, ກິດຈະການບໍ່ແຮ່ນັບຕັ້ງແຕ່ໄລຍະສຳຫຼວດ ແລະ ຊຸດຄົ້ນ, ບູລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປົດບໍ່ ແຮ່, ການສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ; ປະລິມານສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ກົມຄວບ ຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ຮັບຜິດຊອບໃນການສັງລວມຜົນຂອງການສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະ ຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 6 ແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແມ່ນ ຮູບແຜນທີ່ ທີ່ກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າມົນລະພິດ. ແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນລະພິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສັງ ລວມເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນ ການປະເມີນສະພາບມົນລະພິດ, ວາງມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂມົນລະພິດ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ວິເຄາະສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງມົນລະພິດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 7 ການສ້າງແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສ້າງແຜນທີ່ຄວບຄຸມມົນ ລະພິດພາຍໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນຂອງການສຳຫຼວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງກຳ ເນີດມົນລະພິດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຫຼັງຈາກສຳເລັດການສ້າງແຜນທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ ລາຍງານກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ເປັນຜູ້ແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການສ້າງແຜນທີ່ ຄວບຄຸມມົນລະພິດ.

ມາດຕາ 8 ການນຳເຂົ້າສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ເຄມີອັນຕະລາຍ

ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເປັນຕົ້ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອເຈືອປົນເຄມີ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສິ່ງ ເສດເຫຼືອອິເລັກໂຕຼນິກ, ໜໍ່ໄຟເກົ່າ ລວມທັງສິ່ງເສດເຫຼືອຕາມສິນທິສັນຍາບາເຊວ ແມ່ນຫ້າມນຳເຂົ້າມາໃນດິນ ແດນຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອນຳໃຊ້ ຫຼື ນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່. ສຳລັບການນຳເຂົ້າເຄມີອັນຕະລາຍ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິ ບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຄມີ.

ໝວດທີ 3

ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງອາກາດ

ມາດຕາ 9 ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການຕົ້ນຕໍໃນ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ທີ່ເກີດຈາກຝຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ຫຼື ທາດອາຍພິດ ທີ່ເຈືອປົນໃນອາກາດ ບໍ່ ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ດັ່ງນີ້:

ກ. ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ທີ່ເກີດຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ:

1. ສ້າງລະບົບບໍາບັດອາກາດ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມແຕ່ລະປະເພດໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອກັນກອງ, ດັກເກັບ ຝຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ຫຼື ທາດອາຍພິດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ກ່ອນປ່ອຍອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

2. ຕິດຕາມ ກວດກາ ຄຸນນະພາບອາກາດ ຕາມແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ ແລະ ຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

3. ການເກັບຮັກສາ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ຖ່ານຫີນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງອາກາດ ໃຫ້ເກັບຮັກສາ ໃນສະຖານທີ່ປິດ ແລະ ເປີດ ຕ້ອງອອກແບບ ແລະ ສ້າງລະບົບສາງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ມີລະບົບການເກັບຮັກສາທີ່ປອດໄພ. ສໍາລັບການເກັບຮັກສາຖ່ານຫີນໃນສະຖານທີ່ເປີດ ຕ້ອງມີລະບົບພິ່ນນໍ້າ ເພື່ອຄວບຄຸມຝຸ່ນລະອອງຂຶ້ນສູ່ອາກາດ;

4. ການເຜົາ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ຖ່ານຫີນ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວັດຖຸດິບ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າມັນສະອາດ, ຊີວະມວນ, ອາຍແກັສ, ຖ່ານຫີນ ທີ່ໃຫ້ພະລັງງານສູງ ແລະ ສະອາດ ເພື່ອຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ເຊັ່ນ ສານເຄມີ ຊັລເຟີ ໄດອິອກໄຊດ໌, ໄນໂຕຣເຈນ ໄດອິອກໄຊດ໌, ໄຮໂດຣເຈນ ຄູ່ລິກ, ໄດອອກຊິນ, ບາຫຼອດ, ແຄັດມຽນ, ຊິນ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດເປັນຝົນກົດ, ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ໂລກຮ້ອນ ຫຼື ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

5. ກ່ອນຈະດໍາເນີນຂະບວນການເຜົາ ສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ, ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງຄັດແຍກ ແລະ ກໍາຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອດັ່ງກ່າວໃນສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ສະເພາະ;

6. ພາຫະນະທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ແລ້ວ ຜ່ານການກວດກາເຕັກນິກ ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການປ່ອຍຄວັນອາຍເສຍຈາກພາຫະນະນັ້ນ ເຈົ້າຂອງພາຫະນະຕ້ອງບໍາລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກພາຫະນະ;

7. ປຸກຕົ້ນໄມ້ເປັນພື້ນທີ່ເຂດກັນຊົນກວມເອົາ ສິບ ສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປຂອງພື້ນທີ່ ຫຼື ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຝຸ່ນລະອອງ ແລະ ອາກາດທີ່ເປັນພິດ;

8. ສ້າງລະບົບບໍາບັດອາກາດ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມແຕ່ລະປະເພດຮ້ານອາຫານ ເພື່ອກັນກອງ, ດັກເກັບຄວັນ ຫຼື ທາດອາຍພິດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ກ່ອນປ່ອຍອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

ຂ. ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ທີ່ເກີດຈາກຄົວເຮືອນ:

1. ບໍ່ໃຫ້ຈຸດຂີ້ເຫຍື້ອ, ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ, ເຄມີ, ຈຸດປ່າ, ຈຸດທົ່ງນາ, ຈຸດສວນ ແບບຊະຊາຍ ເພື່ອຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ມົນລະພິດທາງອາກາດ;

2. ຫຼຸດຜ່ອນການນໍາໃຊ້ຟືນໃນຄົວເຮືອນ ໂດຍການສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ພະລັງງານທົດແທນ ເປັນຕົ້ນ ແກ້ສຊີວະພາບ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ.

ຄ. ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ທີ່ອາດເກີດ ຫຼື ເກີດຈາກໄພທໍາມະຊາດ:

ເຂດທີ່ໄດ້ປະກາດເປັນເຂດຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ທີ່ອາດເກີດ ຫຼື ເກີດຈາກໄພທໍາມະຊາດຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາຫຼວດ, ກໍານົດ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ເຂດຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກໄພທໍາມະຊາດ;

2. ປະເມີນລະດັບຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງມົນລະພິດທາງອາກາດ ທີ່ເກີດຈາກໄພທໍາມະຊາດ;

3. ກໍານົດມາດຕະການແກ້ໄຂ ມົນລະພິດທາງອາກາດ ທີ່ເກີດຈາກໄພທໍາມະຊາດ.

ມາດຕາ 10 ມາດຕະການແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງອາກາດ

ໃນກໍລະນີເກີດມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກ ຜຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ຫຼື ທາດອາຍພິດ ທີ່ເຈືອປົນໃນອາກາດ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຫດການດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ມວນຊົນຢ່າງທັນການ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີເກີດມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກ ຜຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ຫຼື ທາດອາຍພິດ ທີ່ເຈືອປົນໃນອາກາດ ທີ່ ເກີດຈາກຄົວເຮືອນ ບຸກຄົນ ຫຼື ຄົວເຮືອນນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຫດການ ດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ບ່ອນທີ່ຕົນອາໄສຢູ່ ຫຼື ບ້ານບ່ອນທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ຈະຖືກ ກ່າວເຕືອນ.

ໃນກໍລະນີເກີດມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກ ຜຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ຫຼື ທາດອາຍພິດ ທີ່ເຈືອປົນໃນອາກາດ ທີ່ ເກີດຈາກໄພທໍາມະຊາດ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນ ປະສານສົມ ທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ກໍາລັງພົນ, ໜ່ວຍແພດ ເພື່ອແກ້ໄຂເຫດການດັ່ງກ່າວ ໂດຍທັນທີ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນ ອອກຈາກພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ໂດຍປະຕິບັດມາດຕະການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ຜູ້ມາຊ່ວຍ ເຫຼືອ;
2. ຈັດສັນທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ, ສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດ, ການຈັດສົ່ງ, ແຈກຢາຍ ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກສຸກເສີນຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ທັນເວລາ;
3. ດໍາເນີນການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອວາງແຜນໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ພ້ອມທັງກໍານົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປັບປຸງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຟື້ນຟູຄົນເຂດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 4

ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງດິນ

ມາດຕາ 11 ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງດິນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການຕົ້ນຕໍໃນ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງດິນ ທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດໃນການນໍາໃຊ້ເຄມີ, ທາດກໍາມັນຕະ ພາບລັງສີ, ການບໍາບັດ, ຖິ້ມ, ຝັງ ຫຼື ທໍາລາຍສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງ ແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ໃນຂະບວນການຜະລິດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້, ບໍ່ແຮ່, ອຸດສາຫະກໍາ, ຫັດຖະ ກໍາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ກະທົບໃສ່ໂຄງສ້າງຂອງດິນ, ເຮັດໃຫ້ດິນເສື່ອມໂຊມ, ດິນເສຍ ຄຸນນະພາບ ໂດຍປະຕິບັດມາດຕະການຄວບຄຸມ ດັ່ງນີ້:

1. ການນໍາໃຊ້ເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ຢາປາບສັດຕູພືດ, ປຸ່ຍເຄມີ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດໃນກິດຈະການ ກະ ສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ປຶ້ມຄູ່ມືແນະນໍາຂອງ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ການນໍາໃຊ້ເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ສານໄຊຍາໄນສ໌, ສານບາຫຼອດ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດໃນກິດຈະການ ແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ປຶ້ມຄູ່ມືແນະນໍາຂອງຂະ ແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
3. ການນໍາໃຊ້ເຄມີ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດ ໃນກິດຈະການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ຫັດຖະກໍາ ໃຫ້ປະ ຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ປຶ້ມຄູ່ມືແນະນໍາຂອງຂະແໜງການອຸດສາ ຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ;

4. ການນຳໃຊ້ເຄມີ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດ ໃນກິດຈະການ ສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ປຶ້ມຄຸ້ມແນະນຳຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ;

5. ການກຳຈັດ, ຖິ້ມ, ຝັງ ຫຼື ທຳລາຍເຄມີ, ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ໃຫ້ດຳເນີນໃນສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ ແລະ ໃຫ້ຖືກຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ;

6. ໃນເຂດບໍລິເວນທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສ່ຽງຈະເກີດມົນລະພິດທາງດິນ ທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດໃນການນຳໃຊ້ເຄມີ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ການບຳບັດ, ຖິ້ມ, ຝັງ ຫຼື ທຳລາຍສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງດຳເນີນການຕິດຕາມ ແລະ ວິໄຈຄຸນນະພາບດິນ ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 12 ມາດຕະການແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງດິນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການຕົ້ນຕໍໃນການແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງດິນທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດ ເກີນຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ກະທົບໃສ່ໂຄງສ້າງຂອງດິນ, ເຮັດໃຫ້ດິນເສື່ອມໂຊມ, ດິນເສຍຄຸນນະພາບ ດັ່ງນີ້:

1. ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນເຂດທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂຄງສ້າງຂອງດິນ, ດິນເສື່ອມໂຊມ, ດິນເສຍຄຸນນະພາບ ໃຫ້ປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນຄືນ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຜຸ່ນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຜຸ່ນຄອກ, ຜຸ່ນບົ່ມ, ຜຸ່ນຂຽວ, ຂີ້ເຈຍ, ປູນ, ຖ່ານຕົມ, ຫີນກາວ;

2. ພາຍຫຼັງປິດບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ການດຳເນີນການປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມດຳລັດວ່າດ້ວຍການປິດບໍ່ແຮ່ ສະບັບເລກທີ 252/ລບ, ລົງວັນທີ 26 ພຶດສະພາ 2020;

3. ພາຍຫຼັງປິດສະໜາມກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ປັບປຸງຄຸນນະພາບດິນຄືນ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການປູກຕົ້ນໄມ້, ຫຍ້າ ຫຼື ພືດອື່ນໆ.

ໝວດທີ 5

ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງນ້ຳ

ມາດຕາ 13 ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການຕົ້ນຕໍໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງນ້ຳ ທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດໃນນ້ຳ ໃນການນຳໃຊ້ເຄມີ, ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ຕາມແຕ່ລະປະເພດໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ທີ່ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;

2. ບັນດາກິດຈະການ ການບໍລິການ ເປັນຕົ້ນ ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ຕຶກອາຄານ, ເຮືອນຈັດສັນ, ຮ້ານອາຫານ, ຕະຫຼາດ, ໂຮງໝໍ, ຟາມລ້ຽງສັດ, ບ່ອນລ້າງລົດ ຕ້ອງສ້າງລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມແຕ່ລະປະເພດຂອງແຕ່ລະກິດຈະການ ເພື່ອຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ທີ່ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;

3. ເຂດຊຸມຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດຮ່ອງນ້ຳສາທາລະນະ ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສ້າງອ່າງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ກ່ອນປ່ອຍລົງຮ່ອງນ້ຳສາທາລະນະ ຫຼື ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ ເພື່ອຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ທີ່ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;

4. ການນຳໃຊ້ເຄມີ ເປັນຕົ້ນ ຢາປາບສັດຕູພິດ, ປຸຍເຄມີ, ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດໃນກິດຈະການ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ໃນເຂດໃກ້ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ໄຫຼລົງແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປຶ້ມຄຸ້ມແນະນຳຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;

5. ກວດກາຄຸນນະພາບນໍ້າຕາມແຫຼ່ງກໍາເນີດມົນລະພິດທາງນໍ້າ ແລະ ຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 14 ມາດຕະການແກ້ໄຂມົນລະພິດທາງນໍ້າ

ໃນກໍລະນີເກີດມົນລະພິດທາງນໍ້າຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຫດການດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ມວນຊົນຢ່າງທັນການ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີເກີດມົນລະພິດທາງນໍ້າ ທີ່ເກີດຈາກການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນຈາກຄົວເຮືອນ ໂດຍການທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການບໍາບັດ ບຸກຄົນ ຫຼື ຄົວເຮືອນນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຫດການດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ບ່ອນທີ່ຕົນອາໄສຢູ່ ຫຼື ບ້ານບ່ອນທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ.

ໝວດທີ 6

ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງລົບກວນ

ມາດຕາ 15 ມາດຕະການຄວບຄຸມສິ່ງລົບກວນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການຕົ້ນຕໍໃນການຄວບຄຸມສິ່ງລົບກວນ ເປັນຕົ້ນ ສຽງ, ແສງ, ກິ່ນ, ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງລະບົບຄວບຄຸມ ແລະ ເກັບສຽງ, ກັນແສງ, ລະບົບລະບາຍກິ່ນ, ລະບົບກັນຄວາມຮ້ອນ, ລະບົບຫຼຸດຜ່ອນການສັ່ນສະເທືອນ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຕິດຕາມ ກວດກາ ລະບົບຄວບຄຸມຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ ໜຶ່ງ ເທິງນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງລົບກວນ ຫຼື ມີສິ່ງລົບກວນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້;

3. ການຄວບຄຸມສິ່ງລົບກວນຈາກການບັນເທີງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງມາດຕະຖານບັນເທີງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນມາດຕາ 19 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍການບັນເທີງ ສະບັບເລກທີ 315/ລບ, ລົງວັນທີ 2 ຕຸລາ 2017.

ມາດຕາ 16 ມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງລົບກວນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງລົບກວນເປັນຕົ້ນ ສຽງ, ແສງ, ກິ່ນ, ຄວາມຮ້ອນ, ການສັ່ນສະເທືອນ ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຖ້າຫາກບໍ່ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງລົບກວນຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ຫຼື ສະເໜີໃຫ້ໂຈະກິດຈະການ ຫຼື ຖືກປັບໄໝ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດໃນກໍລະນີເກີດເຫດ ການສຸກເສີນ, ການກຳນົດເຂດ ອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານມົນລະພິດ

ມາດຕາ 17 ມາດຕະການປ້ອງກັນມົນລະພິດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນກໍລະນີເຫດການສຸກເສີນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສ້າງແຜນ ແລະ ວາງມາດຕະ ການ ປ້ອງກັນມົນລະພິດ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນກໍລະນີເຫດການສຸກເສີນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຈຳກັດມົນລະພິດທີ່ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 18 ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນກໍລະນີເຫດການສຸກເສີນ

ກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນດ້ານມົນລະພິດ ທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ບຸກຄົນ, ນິຕິ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງມີວິທີການ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນ ລະພິດ ຕາມແຜນ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນມົນລະພິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງແຈ້ງເຕືອນ, ເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນ ອອກຈາກພື້ນທີ່, ກະກຽມຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ການ ຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ພ້ອມທັງລາຍງານຢ່າງທັນການ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ທ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຕ້ອງລາຍງານ ໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຢ່າງທັນການ ເພື່ອແຈ້ງເຕືອນ, ກະກຽມເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນ ອອກຈາກພື້ນທີ່ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ພະແນກຊັບ ພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ຫຼວງ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຊ່ວຍໃນການແກ້ໄຂເຫດ ສຸກເສີນດ້ານມົນລະພິດ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະບານ.

ທ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ປະສານສົມທົບ ກັບທ້ອງການ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ເຈົ້າຂອງກິດຈະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂ ພ້ອມທັງບຸລະນະພື້ນຟູ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກເຫດການສຸກເສີນດ້ານມົນລະພິດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນອອກຈາກພື້ນທີ່ເກີດເຫດການສຸກເສີນດ້ານມົນ ລະພິດ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ກຳລັງພົນ, ໜ່ວຍແພດ;
2. ການບຸລະນະພື້ນຟູເຂດພື້ນທີ່ເກີດເຫດການສຸກເສີນດ້ານມົນລະພິດ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ແລະ ລະບົບນິເວດໃຫ້ມີຄວາມສົມດູນ ລວມທັງຊົດເຊີຍ ຫຼື ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນເຂດພື້ນທີ່ໄດ້ ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 19 ການຄວບຄຸມມົນລະພິດໃນເຂດອັນຕະລາຍດ້ານມົນລະພິດ

ຫຼັງຈາກເກີດເຫດການສຸກເສີນດ້ານມົນລະພິດ ຫຼື ເກີດມົນລະພິດ ທາງອາກາດ, ດິນ, ນໍ້າ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ ພະ ແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ກຳນົດຂອບເຂດ ແລະ ປະກາດ ເປັນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍດ້ານມົນລະພິດ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຮັບຊາບ ແລະ ຊີ້ນຳ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຫາກມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງເກີນຄວາມສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ພະແນກຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະກາດເຂດດັ່ງກ່າວເປັນເຂດອັນຕະລາຍດ້ານມົນລະພິດ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະບານ ຮັບ ຊາບ.

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ, ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ເຈົ້າຂອງກິດຈະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂ ພ້ອມທັງບຸລະນະພື້ນຟູເຂດອັນຕະລາຍດ້ານມົນລະພິດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເຄື່ອນຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນອອກຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດເປັນເຂດອັນຕະລາຍດ້ານມົນລະພິດ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ກຳລັງພົນ, ໜ່ວຍແພດ;
2. ການບຸລະນະພື້ນຟູເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດເປັນເຂດອັນຕະລາຍດ້ານມົນລະພິດ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ແລະ ລະບົບນິເວດ ໃຫ້ມີຄວາມສົມດູນ ລວມທັງຊົດເຊີຍ ຫຼື ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນເຂດພື້ນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 20 ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງດ້ານມົນລະພິດ

ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງດ້ານມົນລະພິດ ເຈົ້າຂອງກິດຈະການ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ຫຼື ເຄື່ອງວັດແທກມົນລະພິດທາງອາກາດ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ພ້ອມທັງລາຍງານຂໍ້ມູນການວັດແທກຕ່າງກ່າວ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ເພື່ອຕິດຕາມສະພາບມົນລະພິດ, ເປັນຂໍ້ມູນໃນການວິເຄາະ ແລະ ປະເມີນຜົນການຄວບຄຸມ ພ້ອມທັງກຳນົດກຸ່ມຄົນທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບ ແລະ ຊອກຫາມາດຕະການຄວບຄຸມ, ປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ໝວດທີ 8

ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ການ ກວດກາວິຊາການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ມາດຕາ 21 ການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນກໍລະນີໂຕວັດແທກຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງທາດເຄມີ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈືອປົນ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ເປັນຕົ້ນ ມາດຕະຖານຂອງອົງການອະນາໄມໂລກ, ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ.

ກ່ອນຈະນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22 ການກວດກາວິຊາການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ໃນການດຳເນີນການຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ໃຫ້ດຳເນີນໄປພ້ອມກັບການກວດກາວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 53 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 21/ລບ, ລົງວັນທີ 31 ມັງກອນ 2019.

ໝວດທີ 9

ບົດບັນຍັດສູດທ້າຍ

ມາດຕາ 23 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ອອກປຶ້ມຄູ່ມືແນະນຳດ້ານວິຊາການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ກົມຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາມົນລະພິດ ປະສານສົມທົບກັບພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 24 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບ ຫ້າ ວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດໃດ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີ

ນ.ບຸນຄຳ ວໍລະຈິດ